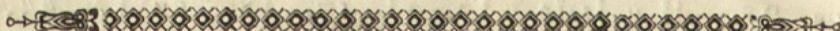

грашатъ въ какво да е нѣчто: тога ты не дѣй
млча, и говори като Никодима смѣло (дѣрзновенно)
истинскѣ предъ тѣхъ.

ЕВАНГЕЛИЕ НА НЕДѢЛѢ ПРЪВЖ ВСѢХХ СВѢТЫХХ.

Матд. Гл. 10, ст. 32—33, 37—38. Зач. 38.
И Гл. 19, ст. 27—30.

Съдѣриженіе. Говориша за исповѣданіе Христы
предъ чловѣкы, и за по-голѣмѣ любовь къмъ Него,
и по-слѣдокъ и за награжденіе та на тѣа, что имать
такоже любовь.

ИСПОВѢДАНІЕ ХРИСТА.

1. Всѧкъ ѿже исповѣсть мѧ предъ чловѣки, испо-
вѣмъ єго и ѿзъ предъ Оциемъ моимъ, ѿже на не-
бесѣхъ. ст. 32.

2. И ѿже ѿкържетъ мене предъ чловѣки, ѿкържетъ
єго и ѿзъ предъ Оциемъ моимъ, ѿже на небесѣхъ (а).
ст. 33.

ПО-ГУЛАМА ЛЮБОВЬ КЪМЪ ХРИСТА.

1. И ѿже любитъ Оца илъ матерь паче мене, иѣсть
мене достоинъ: и ѿже любитъ сына илъ дщерь паче
мене, иѣсть мене достоинъ. ст. 37.

2. И ѿже не прѣниметъ крѣта свое гѡ (в), и въ създѣ
мене градѣтъ, иѣсть мене достоинъ. ст. 38.

НАГРАЖДЕНИЕ ЗА ПО-ГУЛАМЪ-ТѢ КЪМЪ ХРИСТА ЛЮБОВЬ.

1. Тогда ѿкъшавъ Пётръ, рече єму: се мы шеста-
ни хомъ вѣлъ, и въ създѣ тебѣ идѣхомъ: что оубо вѣ-
детъ намъ; Гл. 19. ст. 27.